

ת"ד 11069/03/20 - מדינת ישראל נגד אחמד ביאדסה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11069-03-20 מדינת ישראל נ' ביאדסה
תיק חיצוני: 394904/2019

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אחמד ביאדסה	נאשמים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 22.9.20.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של אי שמירת רווח, נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק.

לטענת המבקש הוא מעולם לא ידע על מועד הדיון וגזר הדין שניתן בהעדרו מסב לו נזק רב. לטענתו חומר הראיות טרם הועבר לעיונו ועל כן בשלב זה אין באפשרותו להתייחס לסיכויי הגנתו.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים - אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי - הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

ביום 17.8.20 מונה לנאשם סנגור ציבורי לצורך ייצוגו בתיק.

ביום 7.9.20 התייצב בדיון עו"ד מטעם הסנגוריה הציבורית והודיע כי הנאשם שכר לעצמו עו"ד פרטי והדיון בעניינו נדחה ליום 22.9.21.

ביום 21.9.21 שוחרר סנגורו הפרטי של המבקש עו"ד איתי פרץ מייצוג המבקש לאחר שהודיע לבית המשפט כי הנאשם מודע למועד הדיון הקבוע ליום 22.9.20.

בנסיבות אלה אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה לא ידע על מועד הדיון וכי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא כפר במיוחס לו, בין היתר, כיון שלא קיבל לידי את חומר חקירה.

לפיכך אני קובעת כי בשלב זה אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

שיהוי בהגשת הבקשה

מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר של כשישה חודשים וזאת ללא כל נימוק המצדיק זאת ועל כן דין בהקשה להידחות גם מהיבט זה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.